

[A. M. Hansen.]

derlig Politik. Saadanne Ord er det bedste Bevis for, hvad denne Paastand paa Overgang til Dagsorden skal bruges til, men jeg tror sikkert, at de Herrer ikke vil høste nogen som helst Fordel af den, ogsaa fordi den er iklædt saa grov en Klædning, som den er. Selvfølgelig maa jeg anbefale at stemme imod dette Forslag. Mit Parti kan selvfølgelig ikke tiltræde Paastanden. Til det ærede Medlem Hr. Løje ønsker jeg at sige, at det glædede mig at høre, at han nu er kommet til den Erkendelse, at han ikke vilde søge at skabe sig nogen partipolitisk Fordel af den nye Ordning. Det ærede Medlem talte om, at naar jeg havde været med til denne Ordning, var det, fordi jeg havde mit politiske Liv kært. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at mit Parti har altid været velvilligt og forstaaende stemt over for Spørgsmaalet om Statsstøtte til Sukkerproduktionens Opretholdelse. Det samme har ikke altid været Tilfældet med Partiet Venstre. Derfor har Partiet Venstres Repræsentant nede i Maribo Amt undertiden haft personlige Vanskeligheder i den Tid, da Venstre ikke var Tilhænger af nogen Støtte til Sukkerordningen. Det ærede Medlem Hr. Løje, der, som han selv sagde, er kommet med i en senere Tid, nemlig da Venstres Stilling paa dette Punkt er blevet bedre, kan altsaa prise sig lykkelig over, at han er fritaget for Vanskeligheder. Jeg har aldrig haft det.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Handelsminister, som talte i Lørdags, nøjedes med over for mine Udtalelser om Sukkerordningen og min Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen at sige, at jeg har vendt mig imod, at Arbejderne fik højere Løn. Jeg har ikke sagt noget saadant, og jeg har ikke med et Ord givet Udtryk for, at jeg var misfornøjet med, at Arbejderne fik højere Løn. Tværtimod, kan jeg godt sige. Forholdet er dette, at det Arbejde, der udføres i Sukkerroemarkerne, er, alle Forhold lige, noget nær det lavest betalte Arbejde her i Landet. Arbejderne faar for Pasning af Roerne, det vil sige Lugning og Optagning, knapt 100 Kr. pr. Tønde Land, og der medgaar normalt til dette Arbejde omkring 170 Timer pr. Tønde Land. Dette vil sige, at Arbejderen opnaar 60—75 Øre i Timen, alt efter som han har Træning i Arbejdet eller ej, men det er en fuldstændig Misforstaaelse, man gør sig skyldig i, naar man overhovedet opererer med den Tankegang, at man giver højere Løn, fordi Sukkerindustrien er toldbeskyttet. Der gi-

ves ikke højere Løn for det Arbejde end for andet Landbrugsarbejde, saa den Argumentation duer aldeles ikke. Der gives ikke højere Løn, end man er nødt til at give, og saa længe Forholdene i Landbruget i Almindelighed er, som de er, er Arbejderne paa Landet nødt til at bøje sig for de Vilkaar for at faa Arbejde. Det er i høj Grad tiltrængt, at Landarbejderne kunde opnaa en højere Løn. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, hvis man tror, at dette opnaas ved dette Lovforslags Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at han ansaa det, jeg havde fremført, for saa fuldkommen urigtigt, at han renoncerede paa at imødegaa det; ikke des mindre brugte det ærede Medlem alle sine fem Minutter til at imødegaa det, men om det lykkedes, kan være problematisk. Naar det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at jeg i 1933 har stillet et Forslag om at ophæve Toldbeskyttelsen paa Sukker, saa er det rigtigt, men naar det ærede Medlem siger, at en saadan Ophævelse vilde have betydet meget større Tilskud til Godsejerne, ja, saa ved det ærede Medlem aabenbart ikke, hvad han taler om. Det, som skete ved det nævnte Lovforslag, var, at jeg foreslog paa min Gruppens Vegne gennem en Periode paa 4 Aar at ophæve Beskyttelsen med 25 pCt. om Aaret. Jeg pointerede udtrykkelig, at derved undgik man, at den Fordel, der opstod, kunde kapitaliseres i Ejendommene. Derved vilde der ske det, at man afskaffede Beskyttelsen og fik en Form for Produktion paa Linie med hele Landbrugets øvrige Produktion. Men det er slet ikke det, som er det centrale i Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem siger, man principielt godt kunde gaa ind paa den Tanke at afskaffe Beskyttelsen for Sukkerindustrien og derefter lade alt gaa, som det kan, men vendte sig mod en Betragtning, jeg har fremsat fra Talerstolen engang om, at vi meget vel kunde indføre Frihandel, uden at Udlandet gav sin Tilladelse dertil. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem opfatter dette Spørgsmaals nærmere Sammenhæng, men jeg ser ikke, der er nogen som helst teknisk Vanskelighed ved, at vi, naar vi producerer og forbruger omkring 180 Mill. kg Sukker, da kunde indføre dette Sukker og betale det med andre Industrivarer. Jeg ser ikke, at der overhovedet kan være Skygge af Berettigelse til at fremføre en anden Mening fra denne Talerstol. Selvfølgelig kan man gøre det teknisk! Noget andet bliver, hvordan man vil forholde sig af Hensyn til Beskæftigelses-